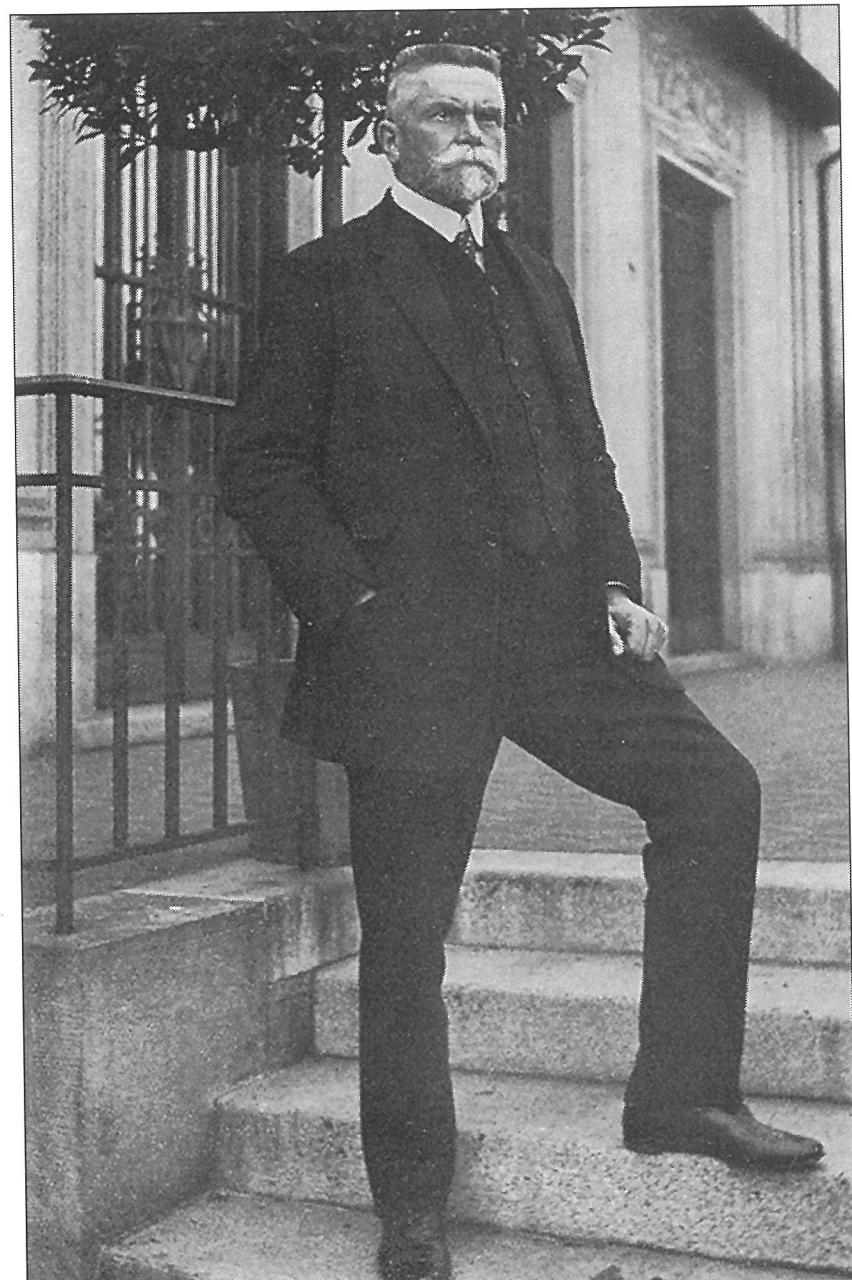

prestiž a českou morálku, abychom popřeli německé zprávy o našem stanovisku náhlým objevením se na bojišti".¹¹⁸⁾ Tyto jednotky se však na volžské frontě nikdy neobjevily a koncem října pak japonská vláda odmítla britskou žádost vyslat dodatečné síly na Sibiř k podpoře Čechů ve volžské oblasti.¹¹⁹⁾

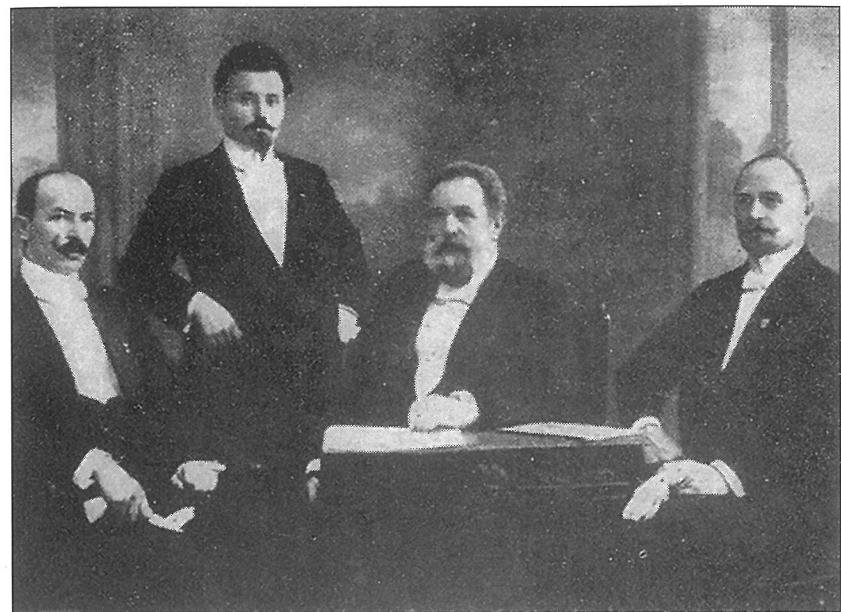
Ústup Čechoslováků z volžské fronty a bolševická vítězství už ale nemohly déle ovlivňovat průběh událostí na politicko-diplomatické frontě ve Washingtonu, Paříži, Londýně, Vídni a Praze. Vojáci vykonali svůj díl práce. Dílo dokončili českoslovenští představitelé v zahraničí a národ se svými vůdci doma.

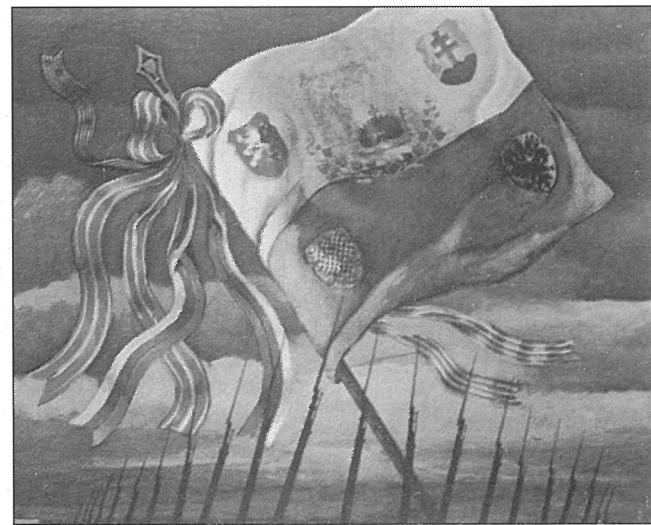
Dr. Karel Kramář ve své pražské vile.

Prof. T. G. Masaryk (fotografie z roku 1916).

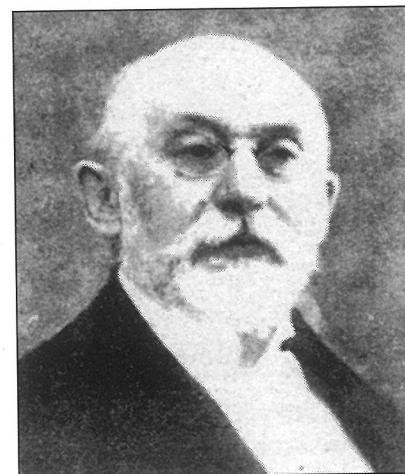
Delegace ruských Čechů u cara v září 1914;
zleva Ján Országh, Jiří Klecanda, Otakar Červený,
Svatopluk Koníček-Horský.

Vlajka České družiny se Svatováclavskou korunou uprostřed.

T. G. MASARYK,
předseda zahraničního výboru.

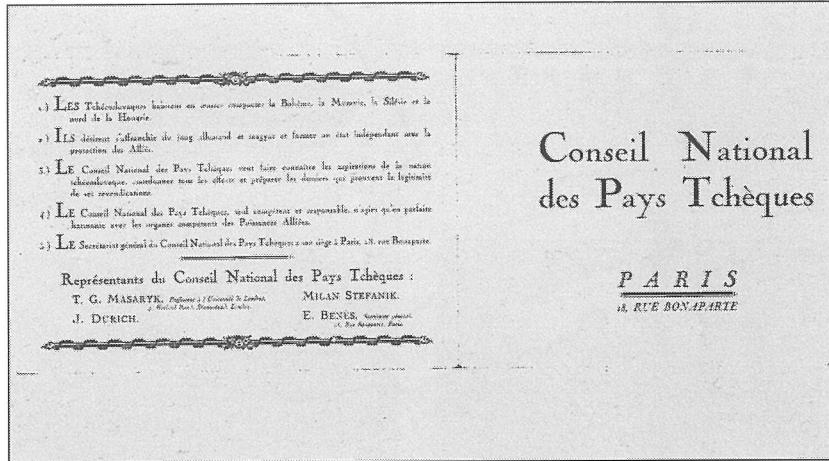

JOSEF DÜRICH
poslanec, místopředseda
Národní rady čs. (zahraniční).

První stránky pasu, s nímž Masaryk
odjel v prosinci 1914 za hranice.

Masarykův náčrt budoucího státu z roku 1915, který by se skládal
z Čech, Moravy, Slezska, Slovenska (Horních Uher),
k nimž by byly připojeny Lužice
a koridor k jihoslovanskému státu,
s menšími úpravami hranic.

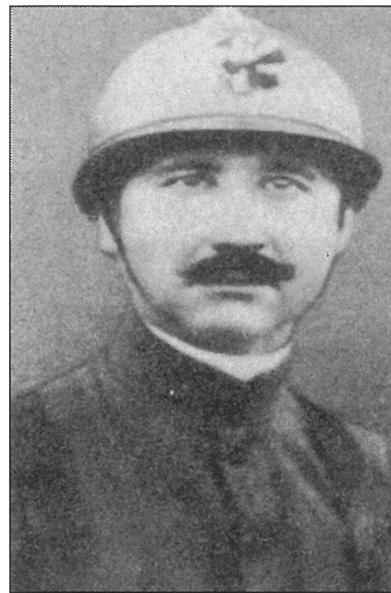

Propagační materiál vydaný v Paříži Národní radou československou
v době první světové války.

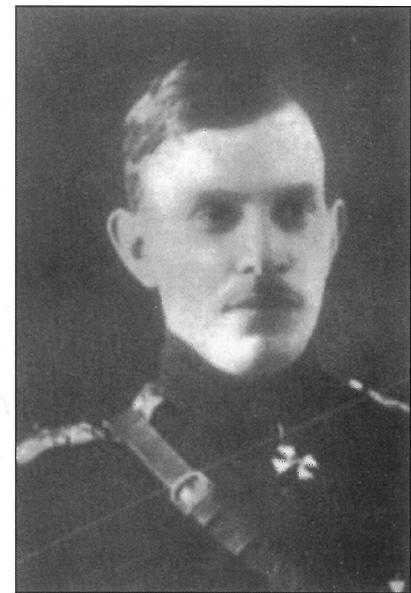

Generál N. V. Alexejev, náčelník štabu ruské armády.

Conseil National des Pays Tchèques

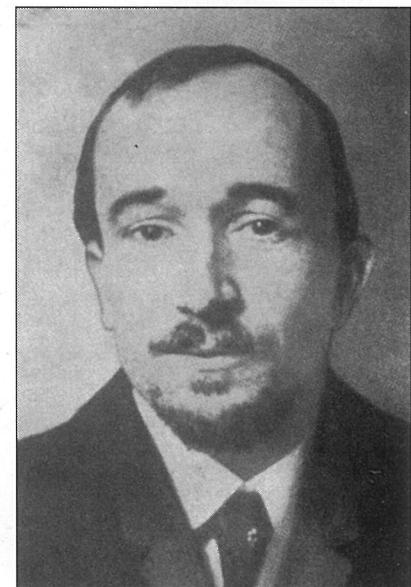
Kapitán KADLEC

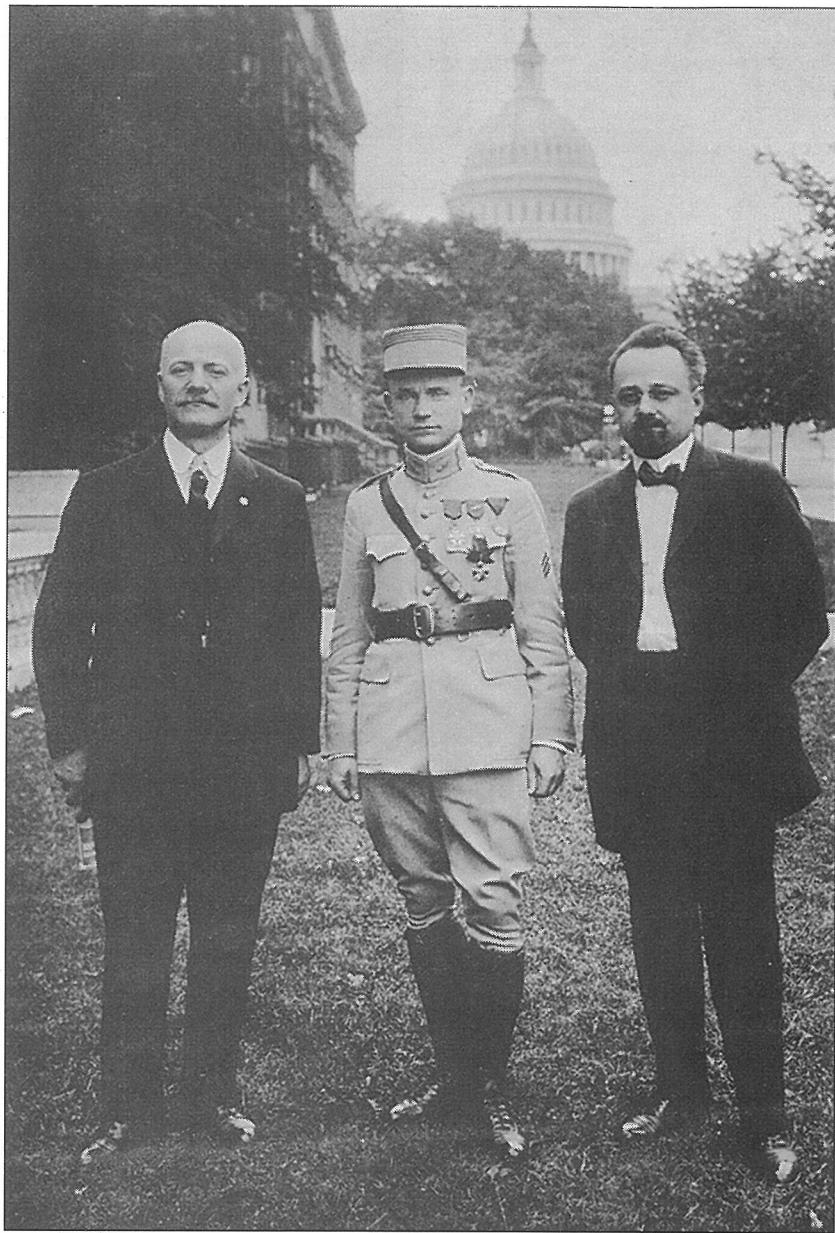
Generál GAJDA

Dr. Václav VONDRAK

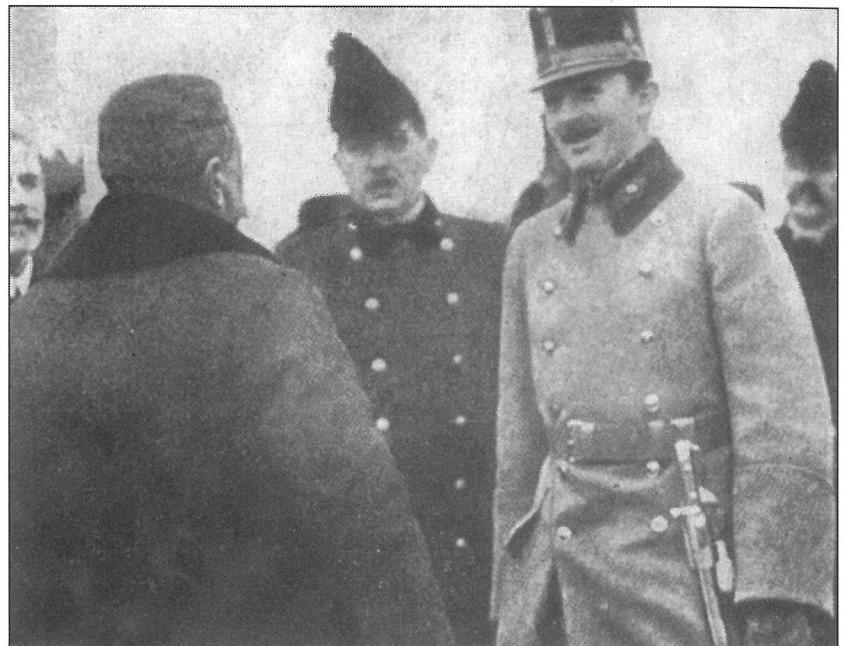

Dr. Edvard BENEŠ

Albert Mamatej, Milan R. Štefánik
a dr. Ludvík Fischer ve Washingtonu.

Masaryk u čs. brigády
v Rusku. V popředí
zleva: Prokop Maxa,
T. G. Masaryk,
plk. Molotov,
Jiří Klecanda.

Rakouský císař Karel I. rozmlouvá se starostou
města Brandýsa n. L. 25. března 1917.

Jan Masaryk v uniformě rakouského vojáka s Alicí a matkou v létě 1916.

T. G. Masaryk vyhlašuje nezávislost Československa 26. října 1918 ve Filadelfii v USA.

D. Wilson
State Dept. 8
(2 - 200)

1. Je mi rád, že jde jednání mezi
2. Rakouskem i německou monarchií, než mezi císařem a
3. Rakouskou monarchií o autonómií krajů a krajových rámček v Rakousku-Moravsku.
Tajemník rakouského ministerstva zahraničí vysvětlil, že jde o
zajištění vlastního místního života. To jde, že rakouská vláda
také významně podporuje českou autonomii, avšak jen tak, že to
je vlastní život a život vlastního národa, než život celého Rakouska-Moravského státu.
O jasné vnitřního soukromí a vlastního života, to
vypadá, že se vztahuje k českému národu, když
je vlastní život a život vlastního národa.
Sídlo třetího župu je vojenská
mílová správa, neboť je po mnoha
dnech vzdáleno od vlastního života,
ale však komatovo. Lidé v tomto
krajidle považují za svého život
vlastní život a život vlastního národa.
Neto vlastní život a život vlastního národa
je vlastní život a život vlastního národa.

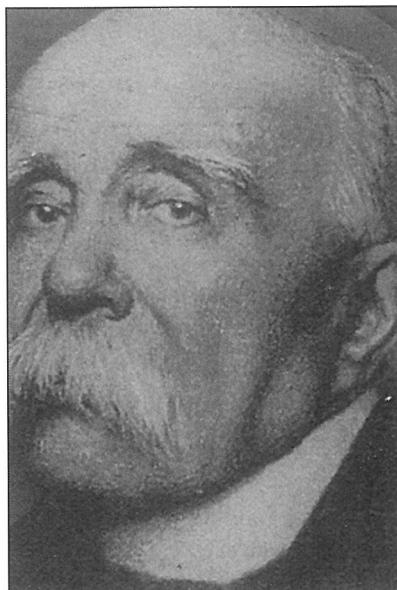
Masarykovy poznámky
ze setkání s Wilsonem
11. září 1918.

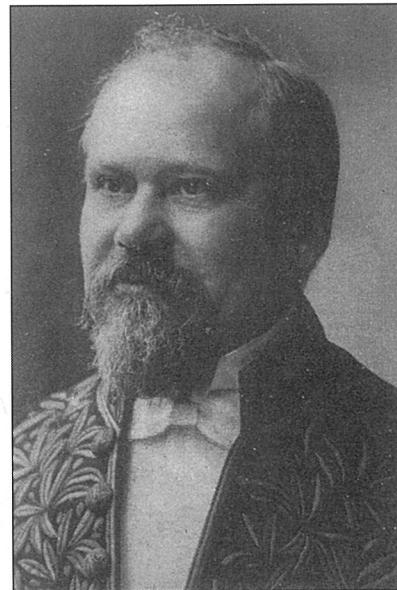
Andrej HLINKA

Woodrow WILSON

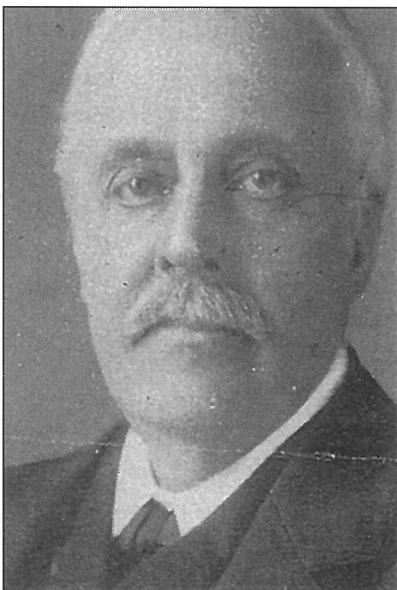
Georges CLEMENCEAU

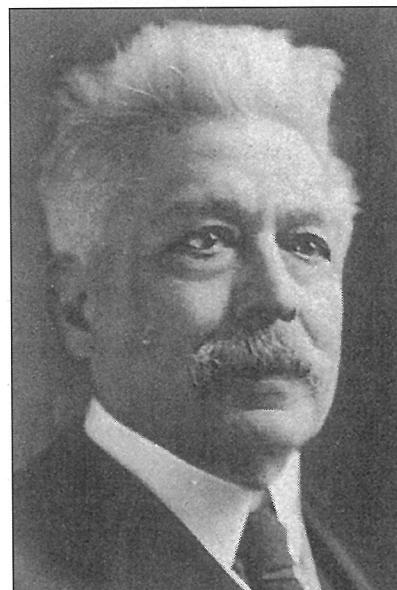
Raymond POINCARÉ

George D. LLOYD

Arthur J. BALFOUR

Vittorio ORLANDO

Winston CHURCHILL

Čestí a slovenští členové první americké mise do Československa v lednu 1919 v Praze.

(385)

Kapitola patnáctá

DEKLARACE NEZÁVISLOSTI

Podle jedné z Benešových zpráv do Prahy se zdá, že vůdci česko-slovenského zahraničního odboje zvažovali zřízení prozatímní vlády již 27. května 1918. Uvádí se v ní, že nejpravděpodobněji po prohlášení nezávislosti bude ustavena nová prozatímní vláda, na což by měli být vůdčí představitel českých politických stran připraveni. Za žádných okolností ji nesmějí odmítout; naopak by si měli uvědomovat, že prozatímní vláda v exilu považuje sama sebe za delegaci a zároveň součást prozatímní vlády, jejíž druhá část je v Čechách. Totéž opakoval v dlouhých zprávách z 8. července a 11. září 1918.¹⁾ V zářijové zprávě Beneš psal, že padlo definitivní rozhodnutí o vytvoření státní organizace s rádnou vládou a diplomatickým zastoupením; v čele této vlády stojí Masaryk. O vytvoření vlády se sídlem v Paříži jednal tehdy Beneš s francouzským ministrem zahraničních věcí. V telegramu Masarykovi z 18. září²⁾ do Spojených států Beneš sděloval, že francouzská a britská vláda v principu akceptovaly uznání československé vlády. Po dohodě s francouzským ministerstvem zahraničních věcí Čechoslováci vybudují v blízké budoucnosti rádné ústřední vládní orgány. Beneš navrhl několik jednotlivců pro diplomatická zastoupení v Rímě, Paříži, Londýně, Washingtonu a Tokiu, žádaje Masaryka o názor a souhlas. Masaryk návrhy schválil a doporučil Karla Perglera jako představitele Národní rady ve Spojených státech.³⁾

Připravit zřízení prozatímní vlády nutně znamenalo zajistit přechod moci v českých zemích v okamžiku vojenského zhroucení Rakousko-Uherska. Ve zprávách do Prahy Beneš vždy zdůrazňoval nutnost odmítat návrhy na spolupráci s rakousko-uherskou vládou včetně pouhé účasti na schůzích parlamentu. Vzhledem k vítězství